

پیکار پامیر

دیار من

الهی ای دیار من ، بهشت جاودان باشی
سر افراز زمان باشی؛ گلِ باغِ جهان باشی
نگویم ای دیار من که عالم را شوی "رهبر"
ولی گویم که مهر تا بناکِ خا و ران باشی
اگرچه ای عزیز من! کنون در بند او هامی
دعاگویم ز بند آیی برون تا جانِ جان باشی
به پیش دوستانت غنچه ی رنگ و امید ، اما
به چشم دشمنانت خنجر و تیغ و سنان باشی
به بازی می مکد خون ترا بازیگر دو ران
مگر فردا چو خار اندر بر بازیگران باش
عداوت ها بود چون آتش سوزنده بر جانت
الهی ز آتش سوزنده دایم در امان باشی
یقینم شد کزان آشفته گیها میرهی آخر؛
و آنکه، گلبنِ زبینه در باغ جنان باشی
بمیرد از غمت (پیکار) اگر بیند که ای میهن!
به پیش خیل گرگان ات هنوز هم نا توان باشی.

www.goftaman.com

ماه سپتمبر 2011 م